

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLIT
Gundulićeva 27, Split

Pr-118/2023-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sutkinji mr.sc. Ivani Erceg Ćurić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Vedrana Burazera, OIB: 42629135099, iz Splita, Pujanke 59, zastupanog po punomoćnici Danieli Jurić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Pomorsko športsko društvo "Zenta" Split u stečaju, OIB: 46046204116, Split, Cvjetna 1, zastupanog po stečajnom upravitelju Sandru Markovu, iz Murtera, a on po odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Kruno Peronja i Antica Zorzina Peronja, Split, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 9. svibnja 2024. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Daniele Jurić, odvjetnice u Splitu i punomoćnika tuženika Krune Peronje, odvjetnika u Splitu, objavljene dana 15. srpnja 2024.,

p r e s u d i o j e

I Prihvaća se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je nezakonita i nedopuštena tuženikova odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju Vedranu Burazeru od 29. studenog 2019.

2. Raskida se Ugovor o radu za radno mjesto servisera od 01. svibnja 2009. sklopljen između tužitelja Vedrana Burazera i tuženika P.Š.D. ZENTA Split sa danom 29. veljače 2020.

3. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe na ime naknade štete isplatiti tužitelju ukupni bruto iznos od 6.529,96 EUR zajedno sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena tekući od presuđenja do isplate.

4. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju ukupni bruto iznos od 3.969,24 EUR zajedno sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svojeposljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena tekući do isplate na iznos od: 1.082,52 EUR počevši od 15. siječnja 2020., 1.443,36 EUR počevši od 15. veljače 2020., 1.443,36 EUR počevši od 15. ožujka 2020."

II Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana naknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 1.950,00 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom određenoj po

stopi u skladu sa čl. 29. st. 2. ZOO-a koja teče počevši od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj pred sudom 15.1.2020. tužitelj navodi da je bio u radnom odnosu kod P.Š.D. Zenta na temelju sklopljenog Ugovora o radu od 1.5.2009. i da je obavljao poslove radnog mjesta serviser, sve do 5.12.2019. kada je zaprimio odluku o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 29.11.2019.. Tužitelj da je 16.12.2019. podnio zahtjev za zaštitu prava, koje da je tuženik odbio odgovorom od 27.12.2019. pa da je tužitelj nakon toga zatražio sudsku zaštitu podnošenjem ove tužbe. Tužitelj ističe da pobijanu odluku o otkazu nije donio Upravni odbor tuženika niti osoba ovlaštena na to pisanom punomoći. Naime, odredbom čl. 98. Pravilnika o radu tuženika od 26.1.2009. propisano je kako sve odluke u vezi s radnim odnosom donosi Upravni odbor tuženika ili osoba koju on ovlasti pisanom punomoći. Nadalje, čl. 58. Statuta tuženika od 13.12.2007. odlučivanje o radnom odnosu stručnih radnika, da je stavljeno u nadležnost Upravnog odbora tuženika, a iz članaka 74. i 78. Statuta proizlazi da upravo radno mjesto tužitelja (serviser) spada u stručna radna mjesta. Nadalje, tužitelj ističe da je odredbom čl. 4. Pravilnika o radu tuženika i odredbi čl. 59. Statuta propisano da predsjednik društva tuženika zastupa društvo i potpisuje sve akte tuženika. Međutim, pobijanu odluku da nije potpisao predsjednik društva tuženika te da iz registra udruga proizlazi da je mandat posljednjem predsjedniku tuženika istekao 26.4.2014. Sukladno odredbama čl. 27. Zakona o udrugama, registru da se podnosi zahtjev za upis promjene osoba ovlaštenih za zastupanje udruge, neovisno o tome radi li se o osobama iz prethodnog mandata, a udruga u pravnom prometu da ne smije postupati po promjenama prije nego su iste upisane u registar udruga. Nadalje, prema odredbi čl. 54. Statuta tuženika proizlazi da se Upravni odbor sastoji od devet članova od kojih je jedan član predsjednik društva. Iz svega navedenog, ističe tužitelj, da je razvidno kako tuženik nema Upravni odbor koji bi mogao donijeti odluku o radno-pravnom statusu tužitelja, a niti ima predsjednika koji bi takvu odluku potpisao.

1.1. Tužitelj u tužbi ističe da ga tuženik nije pozvao na iznošenje obrane povodom spornog događaja, a kako to propisuje čl. 119. st. 2. Zakona o radu. Nadalje, navodi kako tužitelj ima kontinuiranih zdravstvenih problema upravo radi stresnog okruženja kod poslodavca, radi kojih je u više navrata bio na bolovanju i da je s tim bio upoznat i poslodavac. Tužitelju da je uslijed zdravstvenih problema sposobnost rasuđivanja i snalaženja u konfliktnim situacijama na radnom mjestu bila umanjena. Predmetne prigode da su radnici poslodavca po nalogu poslodavca oštetili osobnu imovinu tužitelja, koju je isti uz suglasnost poslodavca držao u prostorijama poslodavca (kontejneru). Kako je tužitelj dugogodišnji i uzorni radnik poslodavca i kako je predmetne prigode poslodavac nezakonito raspolagao i oštetio imovinu tužitelja te uzevši u obzir tužiteljeve zdravstvene probleme, da je razvidno kako nisu postojale okolnosti koje bi opravdavale propuštanje poslodavca pozvati tužitelja na iznošenje obrane. Nadalje, tužitelj ističe da se sporni događaj nije odvio na način kako se navodi u obrazloženju pobijane odluke o otkazu jer da tužitelj nije bio alkoholiziran, nije nasrnuo čekićem i ozlijedio kapetana lučice. Tužitelj navodi i to, da je kod tuženika ostvarivao plaću u sveukupnom bruto iznosu od 8.200,00 kn.

1.2. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će se utvrditi da je odluka o izvanrednom otkazu od 29.11.2019. nedopuštena i nezakonita, kojom će se utvrditi da radni odnos tužitelja kod P.Š.D. Zenta nije prestao, kojom će se naložiti tuženiku da vrati tužitelja na posao na radno mjesto serviser a i kojom će se naložiti tuženiku da isplati tužitelju bruto iznos od 8.200,00 kn zajedno sa zateznom kamatom.

2. U odgovoru na tužbu podnesenom pred sudom 18.2.2020. tuženik (prije P.Š.D. Zenta) ističe da su navodi iz tužbe u cijelosti neutemeljeni i pogrešni. Naime, Pravilnikom o radu tuženika od 31.1.2009., u opisu poslova tajnika društva, da su između ostalog i poslovi u svezi s ostvarenjem prava i obveza djelatnika iz radnog odnosa, opći, kadrovski, administrativno-tehnički poslovi, zastupanje u sudskim i drugim poslovima itd. Uz navedeno ističe se kako je tajnik Vlado Bužančić ovlašten za zastupanje tuženika upravo zbog nedvojbene činjenice isteka mandata svim osobama ovlaštenim za zastupanje tuženika društva 2014. godine (2010. - 2014.). Tuženik ističe da je tajnik osoba koju se ne bira na mandatno razdoblje već se radi o osobi koja s tuženikom ima sklopljen Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, a navedeno da je utvrđeno odlukama sudova koji su imali doticaj s ovim pravnim pitanjem i koji su utvrdili da je tajnik društva Vlado Bužančić ovlašten za zastupanje društva, odnosno tuženika (Županijski sud u Bjelovaru GŽ-618/2016 od 6.12.2018., Županijski sud u Rijeci GŽ-810/2017 od 15.9.2017, Visoki trgovački sud RH PŽ-6194/2017 od 30.10.2017.).

2.1. Tuženik ističe da je tužitelj počinio osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa na način da je 29.11.2019. u alkoholiziranom stanju fizički s čekićem nasrnuo na kapetana Lučice Zenta, Vladu Majića nanijevši mu lake tjelesne ozljede udarcem čekića uz prijetnju da će ga ubiti. Radnik da je u svom nasrtaju zadržan od strane više svjedoka te da je potom nastavljaajući prijetiti smrću Vladi Majiću, iz gradilišnog kontejnera izvukao malj te pokušao ponovno na njega nasrnuti. S obzirom na navedene, osobito teške povrede iz radnog odnosa – alkoholiziranosti na radnom mjestu, fizičkog nasilja, prijetnje smrću, tuženik nije omogućio radniku da iznese svoju obranu jer to nije bilo od njega opravdano očekivati s obzirom na navedene okolnosti već je donesena odluka o izvanrednom otkazu, smatrajući da nastavak radnog odnosa više nije moguć. Navedeni događaj da je snimljen nadzornim kamerama i da je pozvana policija o čemu je sastavljen policijski zapisnik te da su svjedoci dali izjave policiji. Istog tog dana u popodnevnim satima policija da je privela Vedrana Burazera te da je protiv njega Općinskog državno odvjetništvo podiglo optužnicu zbog kaznenog djela prijetnje. Navodi tužitelja o njegovom teškom zdravstvenom stanju da ne opravdavaju to što je u alkoholiziranom stanju došao u Lučicu Zenta i što je drugoj osobi nanio ozljede te s čekićem i maljem nasrnuo i prijetio drugoj osobi. Slijedom svega navedenog tuženik predlaže tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

3. Tužitelj u podnesku od 4.3.2020. ističe da je iz čl. 75. i 76. Statuta te iz odredbi Pravilnika o radu razvidno da je tajnik izvršno tijelo društva koje obavlja izvršne poslove navedene u opisu poslova iz Pravilnika pa tako i izvršne poslove u svezi s ostvarenjem prava i obveza djelatnika iz radnog odnosa (raspored korištenja godišnjeg odmora i sl.). S druge strane, čl. 98. Pravilnika o radu propisuje da sve odluke u svezi s radnim odnosom donosi Upravni odbor tuženika ili osoba koju on ovlasti pisanom punomoći. Stoga, da proizlazi da tajnik društva obavlja poslove u

svezi s ostvarenjem prava i obveza djelatnika iz radnog odnosa, a Upravni odbor je taj koji donosi sve odluke u svezi s radnim odnosom. Dakle, pobijanu odluku o otkazu da je bio ovlašten jedino i isključivo donijeti Upravni odbor tuženika.

3.1. Tuženik u podnesku podnesenom u spis na ročištu od 1.6.2020. ističe da je Visoki upravni sud Republike Hrvatske rješenjem broj Usž-1153/19 od 4.9.2019. poništio rješenje Ministarstva uprave RH kojim je iz registra udruga RH tajnik društva brisan kao osoba ovlaštena za zastupanje pa da su stoga neosnovani navodi tužitelja da tajnik društva ne bi bio ovlašten za zastupanje društva.

3.2. Tužitelj je na pripremnom ročištu od 1.6.2020. u cijelosti priznao činjenične navode koji mu se stavljaju na teret u pobijanoj odluci o otkazu, ali ustraje u osporavanju odluke iz formalnih razloga, a kako je to naprijed u postupku navedeno.

4. Podneskom od 1.6.2020. tužitelj ističe da je od 1.3.2020. zasnovao radni odnos s Lučkom upravom Split pa da mu više nije prihvatljivo nastaviti radni odnos. Stoga tužitelj uz dosadašnje utvrđenja da pobijana odluka o otkazu nije dopuštena i zakonita, traži da sud raskine Ugovor o radu sa danom 29.2.2020. te traži, da mu tuženik naknadi štetu na temelju odredbe čl. 125 ZR-a u ukupnom bruto iznosu od 49.200,00 kn, a uz to traži i isplatu ukupnog iznosa od 24.600,00 kn na ime naknade plaće za prosinac 2019., siječanj i veljaču 2020. s pripadajućom zateznom kamatom. Time je tužitelj preinačio tužbu (čl. 191. st. 1. ZPP) koja je dopuštena na temelju odredbe čl. 190. st. 2. i čl. 125. st. 1. i 3. ZR-a.

5. Rješenjem ovog suda br. Pr-88/2020 od 1.2.2022. prekinut je postupak jer je nad tuženikom P.Š.D. Zenta otvoren stečajni postupak, a rješenjem od 20. siječnja 2023. postupak je nastavljen pozivanjem stečajnog upravitelja tuženika Pomorsko športsko društvo "Zenta" Split u stečaju, na preuzimanje postupka.

6. Tuženik u prilogu podneska od 26.1.2024. dostavlja ispis iz Registra udruga na dan 1.6.2021. iz koje da proizlazi da je Vlado Bužančić, tajnik društva, upisan kao osoba za zastupanje udruge i to na temelju presude i rješenja Visokog upravnog suda RH broj Usž-1153/19 od 4.9.2019. te dostavlja rješenje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture od 15.7.2022. iz kojeg da proizlazi daje Vlado Bužančić u predmetnom razdoblju bio osoba ovlaštena za zastupanje tuženika, dok da je predsjednik Joško Burica u cijelosti izostavljen iz prekršajnog postupka.

7. Tužitelj u podnesku od 25.4.2024. konačno uređuje tužbeni zahtjev pa tako s osnova naknade štete traži isplatu bruto iznosa od 6.529,96 EUR, a s osnova naknade plaće traži isplatu ukupnog bruto iznosa od 3.969,24 EUR ili po mjesecima za prosinac 2019. iznos od 1.082,52 EUR, a za siječanj i veljaču 2020. za svaki mjesec iznos od 1.443,36 EUR. Na ročištu za glavnu raspravu od 9.5.2024. tužitelj pojašnjava da bi plaća tužitelj za zadnja tri mjeseca do odluke o otkazu iznosila 1.443,36 EUR (10.874,99 kn) pa da naknadu štete traži u iznosu od cca četiri i pol plaće, a da je raskid Ugovora o radu zatražen s danom kada je tužitelj zasnovao novi radni odnos s drugim poslodavcem. Tako postavljen tužbeni zahtjev dostavljen je punomoćniku tuženika koji nije posebno osporio visinu tužbenog zahtjeva, odnosno nije osporio da bi tužiteljeva prosječna bruto plaća za zadnja tri mjeseca do odluke o otkazu iznosila 1.443,36 EUR.

8. Tijekom postupka izvedeni su dokazi čitanjem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1.5.2009., Odluke o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 29.11.2019., Zahtjeva za zaštitu prava od 12.12.2019. s kopijom povratnice, Odgovora tuženika o zahtjevu za zaštitu prava od 27.12.2019., Pravilnika o radu tuženika, Statuta tuženika, Izvoda iz Registra udruga na dan 15.1.2020., Presude Općinskog suda u Splitu br. P-11868/15 od 19.11.2019., zdravstvene dokumentacije (list 32-33 spisa), sudske prakse (64-73 spisa), Ispisa iz Registra udruga na dan 11.2.2020., pregledane su fotografije priložene spisu datirane na 29.11.2019. (75-77 spisa), čitanjem dopisa PU splitsko-dalmatinske od 22.1.2020., Rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. St-55/2021 od 17.1.2022. i od 16.5.2022., presude Općinskog suda u Splitu br. K-526/2020 od 28.3.2023. i potvrde o pravomoćnosti od 23.5.2023., izvješće o primitcima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja na dan 2.11.2018., na dan 2.9.2018. i na dan 1.10.2019., Ugovori o radu iz 2008. i 2009. i posljednje platne liste za Vladu Majića, pročitani su ispis iz Registra udruga na dan 1.6.2021., Rješenje o prekršaju Ministarstva mora, prometa i infrastrukture od 15.7.2022., pročitani su spis Općinskog suda u Splitu posl.br. K-526/2020, saslušanjem, saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke, saslušan je svjedok Joško Burica i svjedok Vlado Bužančić.

9. Tužbeni zahtjev je osnovan.

10. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje da Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 29.11.2019. nije dopuštena i da nije zakonita, zahtjev za sudski raskid ugovora o radu s danom 29.2.2020., zahtjev za naknadu štete zbog sudskog raskida ugovora o radu u ukupnom iznosu od 6.529,96 EUR-a i zahtjev za naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojega je došlo zbog odluke o otkazu od 19.11.2019. do 29.2.2020. (dan sudskog raskida ugovora o radu) u ukupnom iznosu od 3.969,24 EUR.

11. Tužitelju je izvanredno otkazan ugovor o radu odlukom tuženika od 29.11.2019. iz razloga što je počinio osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa na način da je dana 29.11.2019. u alkoholiziranom stanju fizički s čekićem nasrnuo na kapetana lučice Zenta Vladu Majića nanijevši mu lake tjelesne ozljede udarcem čekića uz prijetnje da će ga ubiti. Nadalje, tužitelj da je u svom nasrtaju zadržan od strane više svjedoka te je potom nastavljajući prijetiti smrću kapetanu lučice Zenta Vladi Majiću iz gradilišnog kontejnera izvukao malj te pokušao ponovno nasrnuti. Zbog navedene osobito teške povrede iz radnog odnosa alkoholiziranosti na radnom mjestu, fizičkog nasilja te prijetnji smrću, nastavak radnog odnosa nije bio moguć pa je tuženik otkazao tužitelj ugovor o radu.

11.1. Tužitelj je priznao činjenične navode koji mu se stavljaju na teret u odluci o otkazu. Tužitelj je pravomoćno osuđen presudom Općinskog suda u Splitu br. K-526/2020 od 28.3.2023. zbog počinjenja kaznenog djela protiv osobne slobode-prijetnje-djela opisanog i kažnjivog po čl. 139. st.2. KZ/11 zbog toga što je 29.11.2019. u krugu lučice PĐD Zenta dana 29.11.2019. u 12 : 17 sati iz svojeg parkiranoj automobila, u nakani da zastarši Vladu Majića, izvadio veliki čelić, tzv. „macu“, nakon čega je žurnim korakom krenuo u pravcu V. Majića vičući: „Ubit ću te, ubit ću te!“ i mašući prema njemu čekićem, u čemu su ga spriječili Tomislav Lenkić i Kristijan Kujundžić te sam V. Majić, koji su mu oduzeli čekić i oborili ga na tlo, odakle

se zatim ustao i ponovno krenuo prema V. Majiću te ga udario otvorenim dlanom u lice, dakle da je drugome ozbiljno prijetio da će ga usmrtiti.

11.2. Odredba čl. 116. st. 1. Zakona o radu („Narodne novine“ br. 93/14, 127/17 i 98/19, u tekstu ZR) propisuje da poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć.

11.3. Iz naprijed navedenih činjenica koje se tužitelju stavljaju na teret, a istinost kojih je tužitelj priznao, proizlazi da je tuženik imao opravdan razlog da tužitelju izvanredno otkaže ugovor o radu jer to što je tužitelj u alkoholiziranom stanju na radnom mjestu fizički nasrnuo na drugu osobu i prijetio joj smrću, prema ocijeni suda predstavlja osobito tešku povredu iz radnog odnosa zbog koje nastavak radnog odnosa više nije moguć.

12. Tužitelj tvrdi da je tuženik bio prije izvanrednog otkazivanja ugovora o radu bio dužan omogućiti tužitelju da iznese svoju obranu, a što da tuženik nije učinio. Odredba čl. 119. st. 2. ZR-a propisuje da poslodavac nije dužan omogućiti radniku iznošenje obrane prije donošenja odluke o izvanrednom otkazu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika ako postoje okolnosti zbog kojih to nije opravdano očekivati od poslodavca. U predmetnim okolnostima kada tužitelj u alkoholiziranom stanju na radnom mjestu drugome ozbiljno prijeti velik čekićem, tzv „macom“ da će ga usmrtiti, prema mišljenju suda, prema mišljenju suda, nije opravdano očekivati od tuženika kao poslodavca da pozove tužitelja da iznese obranu prije nego mu otkaže ugovor o radu.

13. Nadalje, među strankama je sporno je li pobijana odluka o otkazu zakonita pa time i dopuštena, s obzirom tužitelj tvrdi da istu može donijeti samo Upravni odbor tuženika ili osoba koju on na to ovlasti pisanom punomoći, a tuženik tvrdi da je tajnik društva Vlado Bužančić bio ovlašten za zastupanje tuženika i za donošenje pobijane odluke o otkazu.

13.1. Među strankama nije sporno da je Vlado Bužančić imao s tuženikom sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme za obavljanje poslova tajnika društva. Iz iskaza svjedoka Vlade Bužančića i svjedoka Vlade Majića, kapetana sportske lučice proizlazi da je Vlado Bužančić donio i potpisao predmetnu odluku o otkazu. Svjedoci Bužančić i Majić smatraju da je tajnik Bužančić bio ovlašten zastupati tuženika i donositi sve odluke vezane uz društvo pa tako i pobijanu odluku o otkazu. Navedeno stoga što je mandat predsjedniku društva, svim članovima upravnog odbora i skupštine prestao 2014. godine pa kada se takvo što dogodi, svjedoci su mišljenja da tajnik društva ima ovlasti kao i predsjednik društva i da tada tajniku nije potreban posebna punomoć za donošenje odluke o otkazu.

13.1.1. Osim toga, ističu navedeni svjedoci, da je Vlado Bužančić bio upisan u Registru udruga kao osoba ovlaštena za zastupanje tuženika i da su mu te ovlasti proizlazile iz odluke Visokog Upravnog suda RH br. Usž-1153/19 od 4.9.2019. Ovdje je za kazati, da je točno da je tajnik Vlado Bužančić bio upisan u Registar udruga kao

osoba za zastupanje društva, ali samo za razdoblje od 11.5.2010. do 11.5.2014., a ne i nakon toga pa tako ni u vrijeme donošenja sporne odluke o otkazu. Iz Ispisa iz Registra udruga na dan 1.6.2021. (list 227 spisa) proizlazi da su kao osobe ovlaštene za zastupanje društva bili upisani tajnik Vlado Bužančić do 11.5.2014., predsjednik društva Joško Burica do 26.4.2014., a dopredsjednik Igor Ujdurović do 11.5.2014.

13.2. Svjedok Joško Burica, predsjednik društva tuženika do 2014. navodi da je točno da tuženik od 2014. više nema Upravni odbor, predsjednika i Skupštinu. Svjedok Burica navodi da mu je poznato da je Vlado Bužančić nakon 2014. potpisivao sve odluke vezano uz tuženika, a to da je bilo iz razloga što je Vlado Bužančić "umislio da je, i predsjednik, i director, i tajnik društva". Bivši predsjednik društva Joško Burica iskazuje da Vlado Bužančić nije bio ovlašten donijeti odluku o otkazu jer da to može samo poslodavac, odnosno Upravni odbor tuženika, a da na to nije bio ovlašten ni na temelju pisane punomoći Upravnog odbora. Naime, tajnik društva da je bio ovlašten donositi odluke vezane uz tekuće poslovanje tuženika, kao što su računi i sl., ali ne i odluke o otkazu. Inače, Skupština društva da je ta koja bira osobe ovlaštene za zastupanje društva, a tako i proizlazi iz odredbi čl. 6. Zakona o udrugama ("Narodne novine" br. 88/01 i 11/02) pa u situaciji kada nema Upravnog odbora ili osobe ovlaštene za zastupanje društva, tada, navodi svjedok Burica, da ih treba imenovati Skupština. Skupštinu društva da čine predsjednici tri kluba koji su bili međusobno posvađani, ali da tu "mora netko nekoga imenovati".

14. Iz tako izvedenih dokaza proizlazi, da od 2014. pa na dalje, sve do 29.11.2019. kada je donesena pobijana odluka o otkazu, tuženik nije imao Upravni odbor i da Upravni odbor nije ovlastio tajnika društva da donosi odluke o otkazu ugovora o radu. Stoga, pobijana odluka o otkazu, unatoč tome što je postojao opravdan razlog da se tužitelju izvanredno otkaže ugovor i to, bez prethodnog pozivanja na iznošenje obrane, nije zakonita pa time ni dopuštena jer odluka o otkazu nije donesena od strane ovlaštene osobe za donošenje te odluke.

14.1. Naime, prema odredbi čl. 98. Pravilnika o radu tuženika, sve odluke u svezi s ostvarivanjem prava i obveza uz radnog odnosa ili u svezi s radnim odnosom donosi Upravni odbor ili osoba koju on ovlasti pisanom punomoći, a što konkretno nije bio slučaj. Tajnik društva nije bio ovlašten donijeti odluku o otkazu, a kako to proizlazi i iz odredbe čl. 75. Statuta tuženika koja propisuje da tajnik kontrolira i koordinira rad administrativno-stručne službe, i iz odredbe čl. 76. Statuta koja propisuje da je tajnik izvršno-upravni dužnosnik društva i rukovoditelj i organizator administrativno-stručne službe i da za svoj rad odgovara upravnom odboru. Prema Opisu poslova tajnika društva iz Pravilnika o radu, tajnik društva obavlja poslove u svezi ostvarivanja prava i obveza iz radnog odnosa. Navedeno znači, da tajnik društva ne donosi odluke o zasnivanju ili prestanku radnog odnosa, a što bi bilo u suprotnosti sa Statutom društva, već znači da je tajnik društva ovlašten obavljati poslove u svezi ostvarivanja prava iz već postojećih radnih odnosa, kao što su isplate plaća i sl.

14.2. Slijedom navedenog, valjalo je tužbeni zahtjev prihvatiti kao osnovan u dijelu zahtjeva kojim se traži utvrđenje da odluka o izvanrednom otkazu nije zakonita i nije dopuštena.

14.2. Tuženik se poziva na više sudskih odluka iz kojih da bi proizlazilo da je on osoba koja je ovlaštena zastupati tuženika. Međutim, te sudske odluke nisu od

utjecaja na odlučivanje o ovoj pravnoj stvari i ne utječu na pravni stav ovog suda o tome je li tajnik društva bio ovlašten donijeti odluku o otkazu ili ne, a što je ključno za donošenje odluke u ovom sudskom postupku. Pa tako Vlado Bužančić tvrdi da je on osoba koja je ovlaštena zastupati tuženika i da tu ovlast crpi iz odluke Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl.br. UsŽ-1153/19- 2 od 4.9.2019. Navedenom presudom je odbijen zahtjev Jedriličarskog kluba Zenta za obnovom postupka po rješenju od 28.6.2010. budući je sud utvrdio kako Jedriličarski klub Zenta nije ovlašten pojaviti se kao samostalna udruga u tom postupku i pokrenuti isti. Niti jednom rječju obrazloženja drugostupanjski sud u toj odluci ne osvrće se na okolnost tko bi bio ovlašten za zastupanje tuženika. Nadalje, u odluci Županijskog suda u Bjelovaru br. GŽ-618/2016 od 6.12.2018., nije nedvojbeno izražen stav da je tajnik tuženika ovlašten za zastupanje tuženika već je izrazio stav da je: "taj žalbeni razlog ovlaštena iznositi stranka koje se to tiče, dakle to pravo bi pripadalo tuženiku, ali ne i tužitelju". Stoga sud nije niti ulazio u meritum ovlaštenja za zastupanje. Također, ni u odluci Županijskog suda u Rijeci br. GŽ-810/2017 od 15.9.2017., nije nedvojbeno izražen stav kako je tajnik tuženika ovlašten za zastupanje tuženika već kako je radi nedvojbenog utvrđenja da li je tajnik društva bio ovlašten izdati punomoć za zastupanje odvjetniku "potrebno naložiti tom odvjetniku da u određenom roku dostavi u spis kompletan Statut i Pravilnik predlagatelja". Stoga je taj sud, radi nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u tom postupku, vratio predmet na ponovljeni postupak prvostupanjskom sudu. Konačno, odlukom Visokog trgovačkog suda br. PŽ-6194/2017 od 30.10.2017., nije nedvojbeno izražen stav kako je tajnik tuženika ovlašten za zastupanje tuženika već "žalbene navode ovrhovoditelja kojima ukazuje na bitnu povredu odredbe čl. 354. st. 2. t. 8. ZPP-a, budući da je ovršenika zastupala neovlaštena osoba, ovaj sud nije ispitivao.". Tuženik se poziva i na rješenje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture od 15.7.2022., međutim rješenje o tome tko je odgovorna osoba i okrivljenik u smislu prekršajne odgovornosti, nije odlučno za odlučivanje o ovoj pravnoj stvari.

15. Tužitelj traži od suda da da sud utvrdi sudski raskid ugovora o radu s danom 29.2.2020., uz obvezu tuženika da naknadi tužitelju štetu radi sudskog raskida ugovora o radu u iznosu od 6.529,96 EUR, a što da odgovara iznosu od cca četiri i pol mjesečnih plaća tužitelja.

15.1. Odredba čl. 125. st. 1. ZR-a propisuje da ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisanih ili ugovorenih mjesečnih plaća toga radnika, ovisno o trajanju radnoga odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika. Odredba stavka 2. navedenog članka propisuje da odluku iz stavka 1. ovoga članka sud može donijeti i na zahtjev poslodavca, ako postoje okolnosti koje opravdano upućuju na to da nastavak radnog odnosa, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nije moguć.

15.2. Kako je tužitelj nakon odluke o otkazu od 29.11.2019. zasnovaio radni odnos kod drugog poslodavca (Lučka uprava Split) s danom 1.3.2020., tužitelju nije prihvatljivo nastaviti radni odnos kod tuženika. Uvažavajući navedenu okolnost koja upućuje na to da nastavak radnog odnosa više nije moguć, sud je odredio sudski raskid ugovora o radu s danom 29.2.2020. pa je tužbeni zahtjev u tom dijelu prihvaćen kao osnovan.

15.3. Kako je sud utvrdio da odluka o izvanrednom otkazu nije dopuštena i kako je određen sudski raskid ugovora o radu, tužitelj ima pravo na naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisanih ili ugovoreni mjesečnih plaća, ovisno o trajanju radnoga odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika. Visina utvrđene štete procjenjuje se prema zadnje tri bruto plaće. Tuženik je u spis dostavio Izvješća o primitcima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja za kolovoz, rujan i listopad 2019., a iz kojih Izvješća nije moguće utvrditi iznos bruto plaće za Vedrana Burazera. Nadalje, tuženik je u spis dostavio obračunske liste (list 223 225), ali za Vladu Majića, a ne za tužitelja. Međutim, kako tuženik nije osporio da bi tužiteljeva prosječna bruto plaća za zadnja tri mjeseca do odluke o otkazu iznosila 1.443,36 EUR, sud s obzirom na dob tužitelja (rođ. 1963.-61. god.) smatra primjerenim tužitelju odrediti naknadu štete po osnovi iz čl. 125. st. 1. ZR-a u visini od cca četiri i pol mjesečne bruto plaće od 1.443,36 EUR, odnosno u ukupno zatraženom iznosu od 6.529,95 EUR pa je u tom dijelu tužbeni zahtjev prihvaćen kao osnovan. Tužitelj ima pravo na zateznu kamatu tekuću na navedeni iznos od presuđenja pa do isplate, sva u skladu s odredbom čl. 29. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 155/23., u tekstu ZOO).

16. Tužitelj traži da mu tuženik naknadi plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo zbog odluke o otkazu od 19.11.2019. do 29.2.2020. u ukupnom iznosu od 3.969,24 EUR, a na što tužitelj ima pravo na temelju odredbe čl. 95. st. 3. ZR-a, a koji iznos je određen prema prosječnoj bruto plaći isplaćenoj tužitelju za zadnja tri mjeseca do odluke o otkazu (1.443,36 EUR). Kako tuženik nije osporio iznos prosječne bruto plaće za zadnja tri mjeseca do odluke o otkazu, a ni matematičku ispravnost obračuna iznosa naknade plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom tuženika u ukupnom iznosu od 3.969,24 EUR, od čega za prosinac 2019. iznos od 1.082,52 EUR, za siječanj i veljaču 2020. iznos od 1.443,36 EUR za svaki mjesec, valjalo je pozivom na navedenu zakonsku odredbu u tom dijelu prihvatiti tužbeni zahtjev kao osnovan i naložiti tuženiku da isplati tužitelju zatraženi iznos na ime naknade plaće. Na dosuđeni iznos tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. ZOO-a, tekuće za svaki pojedini mjesec od 15-og dana u narednom mjesecu (čl. 92. st. 2. ZR-a.) do isplate.

17. Tužitelju na temelju odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14, 70/19, 80/22., 155/23., dalje ZPP) pripada pravo na naknadu troškova postupka koji su određeni primjenom odredbe čl. 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 138/23., dalje: Tarife). Tužitelju je određen trošak zastupanja po punomoćniku prema VPS-u u vrijeme poduzimana radnji i to: za sastav tužbe - 100 bodova (Tbr. 7. t. 1. Tarife), za sastav podnesaka od 4.3.2020., 1.6.2020. i 25.4.2024. – za svaki 100 bodova (Tbr. 8. t. 1. Tarife), za zastupanje na ročištima od 1.6.2020., 9.5.2023., 12.9.2023., 13.11.2023., 9.5.2024. – za svako 100 bodova (Tbr. 9. t. 1. Tarife), za zastupanje na ročištima od 2.3.2020., 14.9.2020. i 15.2.2024. – za svako 25 bodova (Tbr. 9. t. 5. Tarife), što zbrojeno daje 975 bodova, a pomnoženo sa vrijednošću boda od 2,00 eur (Tbr. 54. Tarife) daje ukupno 1.950,00 EUR koliko je naloženo tuženiku da isplati tužitelju na ime naknade parničnog troška. Tužitelju pripadaju i zatražene zakonske zatezne kamate temeljem odredbe članka 29. st.1. i 2. ZOO-a koje teku od dana donošenja ove odluke pa do isplate temeljem odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

18. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Split, 15. srpnja 2024.

sutkinja
mr.sc. Ivana Erceg Ćurić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis

Broj zapisa: **9-3086a-45ff6**

Kontrolni broj: **0e07c-b480a-b8664**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ivana Erceg Ćurić, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.